

er et vigtigt styringsinstrument, og det er strafafgiften, hvis vi kan kalde den sådan, også i den sammenhæng. Vi mener, at uanset at det kan være ubehageligt, hvis man gerne vil producere og eksportere så meget el som overhovedet muligt, har vi alligevel fortsat en forpligtelse til herhjemme at mindske CO₂-udledningen. Og så længe der ikke findes internationale mekanismer – udfoldet i praksis i hvert fald – der kan tilsikre f.eks. en handel med kvoter, så må det være den vej, vi primært går.

I forbindelse med den nyskabelse, der med elreformen etableres omkring et grønt marked, synes jeg også, det er vigtigt, at vi nu sikrer en fortsat VE-udbygning, men også, at VE-udbygningen sker på konkurrencemæssige betingelser, altså at vi også dér får det økonomiske hensyn ind i billedet.

Det kan måske lyde mærkeligt, når man taler om grøn el, men det er trods alt ikke lige meget, hvor meget den fremtidige grønne el kommer til at koste, når den skal produceres. Derfor er det også vigtigt at få konkurrence ind i det led.

Jeg vil også godt understrege de internationale aspekter, som der er taget hensyn til med elreformen. Det er ikke alle de internationale faciliteter, som vi kunne ønske os, der i dag er udfoldet i praksis under f.eks. den hat, der hedder joint implementation, men vi mener og finder også i ministerens redegørelse, at regeringen har en vilje til at være med til at etablere disse faciliteter.

Lad mig nævne, at der i ministerens energipolitiske redegørelse står, at regeringen vil søge at få etableret et nordisk samarbejde og et Østersøsamarbejde netop med henblik på at få igangsat handelen med kvoter, og at Energistyrelsen har igangsat et dansk udviklingsprogram netop for joint implementation. Jeg synes, vi her ser en klar vilje og en klar linje fra regeringens side med hensyn til at få sat gang også i de internationale forhandlinger om de aspekter, der er så vigtige for at sikre en fornuftig og bæredygtig energipolitik ikke bare i Danmark, men også globalt.

Ministeren var i sin tale i dag inde på evalueringen af CO₂-afgiftspakken. Den evaluering har vi også studeret og med glæde konstateret, at CO₂-afgifterne virker efter hensigten. De har betydet, at noget af det besparelspotentiale, der er i industrien, faktisk er blevet inddraget i form af energibesparelser.

Men jeg er også enig i det, som jeg hørte ministeren sige i sin tale i dag: at der kan være an-

ledning til at se på administrationen af ordningen, på bureaukratiet og på afgiftssatserne som sådan. Jeg tror, ministeren sagde, at der jo nærmest er afgiftssatser, som man kan finde potteplanter i et rum. Heri er jeg enig. Og selv om vi, der går ind for CO₂-afgifter, kan være tilfredse med, at målet med dem langt hen ad vejen er nået, så kan tingene absolut gøres bedre, og det mener jeg der er behov for. Og jeg vil derfor gerne kvittere for det, jeg oplever som ministerens vilje til at se på det, også når vi kommer ind i næste folketingssamling, for her er der reelle kritikpunkter, som også er blevet fremhævet fra f.eks. industriens side.

Ud over energibesparelspotentialet i industrien er der stadig væk også et besparelspotentiale hos slutforbrugerne. Elsparafonden har sat mange spændende ting i gang. Men det hele må jo til syvende og sidst være båret af en fremsynet energiforskningspolitik, og dér vil jeg godt sige, at vi fra Kristeligt Folkepartis side med tilfredshed konstaterer, at en meget stor andel af energiforskningsprogrammets midler – 80 pct. er det vist – jo går til udvikling af energibesparelsemuligheder og til vedvarende energi. Vi synes, det er en helt rigtig prioritering.

Vi ser frem til det, der bliver annonceret i redegørelsen om en samlet lovgivning for energibesparelser. Det synes vi også er nødvendigt, netop for at få koncentreret indsatsen. Det kan der være behov for. Der har over årene været lidt knopskydning hen ad vejen. Så lad os få samlet det i en egentlig lovgivning og også i den sammenhæng få en vurdering af, hvordan de forskellige elementer virker.

Også her vil jeg pege på det internationale perspektiv, som man må have i arbejdet, ikke mindst normarbejdet i EU, som vi fra Kristeligt Folkepartis side tillægger stor betydning, selv om det går langsomt i det regi.

Så vil jeg vende mig til gasstrukturen:

Fra Kristeligt Folkepartis side er vi enige i, at strukturen i den danske gassektor ikke er optimal i betragtning af, at der også på dette felt i de kommende år vil blive opnået en markedsliberalisering. Danmark er simpelt hen for lille og konkurrencen for stor til hele seks offentligt ejede gasselskaber. Ét selskab må være målet, hvis vi fortsat skal have en bæredygtig og konkurrencedygtig gasproduktion.

Jeg må til gengæld medgive, at vi fra Kristeligt Folkepartis side ikke helt kan øjne, hvilken strategi regeringen har lagt for dagen på det